

Отчетен доклад на Управителния съвет за дейността на АРЗ
(март 2010 – март 2013 г.)

В международен план през периода 2010 - 2013 г. станяхме свидетели на най-сериозната финансово-икономическа криза на държавите от т.нар. „Златен милиард”. Предизвиканата от международния финансов капитал криза от финансова прерасна в повсеместна икономическа криза. Правителствата на основните европейски държави и най-вече правителството на САЩ, загърбиха основните принципи на неолиберализма за „свободния пазар и ненамеса на държавата”, в които до вчера се кланяха и наляха трилиони долари от държавния бюджет в частните банки. Както трябваше да се очаква сметката бе платена от обикновените данъкоплатци, като се орязаха преди всичко социалните разходи, за образованието и здравеопазването. В най-голям бич обаче се превърна хроничната безработица и то сред младежта, достигайки двуцифрени проценти. В крайна сметка стана пределно ясно, че това общество със своята икономика не може без кризи, а тяхната цена се поема от всички нас - обикновените хора. На второ място кризата съвсем ясно показва, че колкото и да се абсолютизира ролята на свободния пазар, без регулиращата роля на държавата, обществото е обречено на икономически и социален колапс. Сериозните икономически трудности в Гърция, Испания, Португалия и Италия са потвърждение, че кризата не отминава, а постепенно преминава в рецесия. Особено показателен в това отношение е Кипър. Там европейският капитал не само не може да разреши проблемите, но се наложи да се нарушат два основни принципа на капитализма, а именно „свободния пазар” и „неприкосновеността на частната собственост” и то чрез откровено тоталитарна мярка – национализация на частните влогове, действие, което въобще не съответства на принципите на пазарната икономика.

И все пак, струва ни се, че настоящата криза постави на дневен ред и най-голямата дилема на нашето време, а именно въпросите за целесъобразността и перспективите пред световния процес на глобализация при сега съществуващата организация на човешкото общество. Защото наред с определени постижения в тази сфера на международните отношения, най-вече в икономически план – свободното движение на хора, стоки и капитали в крупните интернационални общности, ние ставаме свидетели на една обща дестабилизация в цялостната система и организация на международната общност. Затова процесите на преминаване на световната общност от еднополярен към мултиполярен модел не би трябвало да се разглеждат като процеси на задълбочаваща се световна глобализация на човешкото общество. Според нас много по-важен и актуален въпрос днес е не дали ще се развиват и задълбочават процесите на глобализацията, а дали сега съществуващата капиталистическа организация на обществото може безпроблемно и с максимална полза за цялото човечество, да я организира и развива!

В тази връзка накрая бихме искали само да отбележим, че наукообразните предвиждания на някои наши политици за пълно negliжиране ролята на националната държава в ЕС, за т.нар. „Европа на регионите” и най-вече тезата за въвеждането на статут на „европейско малцинство” освен, че са неадекватни на настоящия исторически етап, в който се намира ЕС, те са и в пряк ущърб на българската държавност. Към ЕС, в най-добрия случай би трябвало да се отнасяме като към съюз на суверенни държави, доброволно съгласили се да отстъпят част от своя суверенитет в името на общи икономически и социални цели, което, според нас, не би трябвало да се възприема нито като задълбочаване на глобализацията, камо ли като етап в отмирането на нашата национална държава.

До вчера нашата държава се управляваше от лидерската партия „Герб”, която чрез парламентарното си мнозинство се опита да реализира своята програма за нисък бюджетен дефицит и свирепи икономии по всички показатели, вкл. от наука и образование, от здравната система и социалната сфера, от отбраната и т.н. В крайна

сметка тази икономическа политика, съчетана с популизъм, професионална некомпетентност и ширещата се корупция доведоха до тотална катастрофа в страната, до практическото демонтиране на социалната държава, до по-нататъшно разграждане на българската държавност. Накрая правителството на „ГЕРБ“ фактически абдикира от своите задължения и остави държавата и Президента в безпътница, на всенародни улични протести. Ситуация, която никой не очакваше, но очевидно, че чашата на народното недоволство преля. Кой организира протестите, кой и как ги използва е тема, която изисква по-специално обяснение. Резултатите ще станат ясни на изборите. Все пак, без да навлизаме в детайлен анализ на обстановката трябва да констатираме, че справедливите протести на улицата, макар и да показваха основните проблеми на нашето общество - бедността и отчаянието, корупцията и монополите, липса на здравеопазване и младежка безработица, протестиращите няма да могат, а и не е редно да очакваме от тях да формулират конкретните искания и рецепти за решаване на проблемите на държавата. Те дават само сигнала, решението трябва да дават другите. За какво хрантутим с данъците си цялата армия от чиновници, министри и политици, за какво къткаме нашите управници?

Според нас, основният извод, който трябва да бъде направен, че моделът на прехода е дълбоко погрешен, че той непрекъснато ражда неравенство, корупция и социална несправедливост. Съвършено ясно е, че е необходима промяна на политическия модел. Всъщност главният въпрос е дали сега е най-благоприятният момент за цялостната промяна на политическия модел и което е още по-важно - дали такава радикална промяна може да реши основния въпрос за българското общество на настоящия етап, а именно спешното възстановяване на основните елементи на социалната държава. Според нас, най-важната задача на настоящия етап, при тази политическа, икономическа, социална и демографска криза, е оцеляването на българската нация и държавност. Това може и трябва да стане преди всичко, чрез незабавна смяна на провеждания досега неолиберален икономически модел, катастрофирал по целия цивилизован свят. Крайно належащо е възстановяване на регулиращите и контролни функции на държавата и превръщането и в основен инвеститор в приоритетните стратегически отрасли на българската икономика. Само по този начин може бързо да се гарантира възстановяването на нашата реална икономика, нейното постепенно излизане от кризата и в социален план – възстановяване на здравеопазването, образованието и науката и много бързо повишаване на заетостта. Това ще позволи и обръщането на една крайно вредна и негативна тенденция, а именно преобладаващата част от международните сделки на правителствата на прехода да бъдат задължително неизгодни за българския народ. Канадци, чехи, италианци и австрийци, да не пропуснем някой от сегашните ни стратегически партньори, са ни обвързали с договори, източващи България без всякакви скрупули. / ТЕЦ „Марица“ 1 и 3, Челопеченската златна концесия, ЕРП -тата и др. Да не говорим за приватизационните сделки на Костов. А сега и отказа от АЕЦ „Белене“, която би могло да бъде най-сериозната чужда инвестиция в страната! Очевидно и последните управляващи продължиха, както е било през последните 24 години, да се държат неадекватно, търсейки съмнителни външнополитически дивиденди за сметка на неизгодни за България икономически компромиси.

За служебното правителство както се казва или добро или нищо. То е призвано да организира честни и прозрачни избори и да пази валутния борд. Натоварването му с по-големи амбиции и очаквания само биха засилили чувството за нереален поглед и респективно за неадекватни реакции, каквито между впрочем са напълно естествени за хора, отсъствали тъй дълго от Родината. Главното обаче е, че правителството няма нищо общо с бившата държавна сигурност! Като изключим бащата на министър-председателя, но той очевидно е от „добрите наши колеги“!

Всичко казано досега наложително ще изисква след изборите една адекватна и

най-важното спешна нова икономическа политика, с която да се търсят алтернативни методи за излизане от кризата и съживяване на реалната икономика на страната. По-конкретно става дума както за адекватен отговор на крайно отрицателните обществени настроения към монополите и концесиите, към политическите партии и цялата политическа система, така най-вече за цялостно завръщане на държавата в управлението и контрола на икономическите процеси в България. Около основните приоритети на такава програма би трябвало да се обединят национално-отговорните политически сили в страната. Според нас това може да бъде по силите само на едно национално-отговорно, програмно, коалиционно правителство, с преобладаващо присъствие на експерти и професионалисти в него, което да спасява българската нация и държава.

И накрая няколко думи за сектора „Сигурност“. УС на АРЗ счита, че възприетият цялостен подход и предприетите конкретни действия за уреждане на юридическия статут на специалните служби в системата на националната сигурност са една от малкото правилни стъпки на последното правителство. За съжаление Парламентът не успя, зает с „по-важни“ дела и проблеми, да ги институционализира. Друг е въпросът за пълнотата и съвършенството на тези закони, особено що се отнася до Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност. По важното за нас, обаче е, че и в така изграждащата се „пирамидална“ структура за национална сигурност, включваща:

- Стратегия за национална сигурност,
- Закон за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност, /слаб закон/
- Законите за отделните специални служби / ДАР, НСО, ДАНС, БОП, Военното разузнаване и останалите служби/

продължава да не намира място основополагащият елемент. Според нас, на върха на тази пирамида трябва да бъде поставена Националната доктрина. В нея да залегнат както стратегическите приоритети на нашата държава, като взаимоотношенията с партньорите от НАТО и ЕС, така и основните геостратегически постановки, определящи българския национален интерес в близките географски райони – Балканите, Близък Изток, Русия и т.н. Приемането с пълен политически консенсус на такава доктрина, ще елиминира възможностите за субективни изпълнения като тези на последния вън.министър, който воден от своя нарцисизъм и чувство за непогрешимост с еднаква лекота обезлюди повереното му министерство с 22 посланици, заради „митичната държавна сигурност“, и същевременно обвърза България с една крайно небалансирана външна политика към целия Арабски свят. Тук трудно може да се подмине „обоснованото предположение“, за евентуалното участие на „Хизбула“ в Сарафово, с което за пореден път се поставя на потенциален риск националната сигурност на страната. Тези действия, а и цялостната външна политика на България навеждат на мисълта, че има членове на нашия т.нар. „полит.елит“, които постоянно търсят външно одобрение и протекции и за които единствено правилната национална стратегия е тази, която е идентична с външната политика на поредния „Голям брат“.

Що се отнася до криминогенната обстановка като цяло в страната, за борбата с престъпността и корупцията, за атентатите и покушенията, за битовата престъпност и т.н. ние всички сме потърпевши и би трябвало открито да заявим, че положението е тежко, а специалните и полицейски служби продължават да губят общественото доверие. И това ще бъде така докато не се смени концепцията, а именно да се разбере, че главният източник на информация за престъпния контингент трябва да бъде обученият и правилно възпитан агентурен апарат, докато единствено професионално компетентният, с богат практически опит офицерски състав може и трябва да ръководи цялостната оперативна дейност. С две думи трябва качествена агентура и професионален оперативен състав, нещо, срещу което в България се

работи вече повече от 20 години. И от страна на полит.класа и от страна на медиите.

Съвсем скоро предстоят извънредните парламентарни избори. С така направения кратък анализ УС не желае да ви ангажира с конкретни политически действия в подкрепа на една или друга политическа формация. Същевременно ние, които цял живот сме се занимавали с политика, а и защото в преобладаващата си част сме потърпевши, не би трябвало да бъдем без позиция по тези проблемни въпроси на нашето общество. В тази връзка считаме, че ще бъде целесъобразно в изказванията си, да изразите своята лична позиция, с което ще улесните бъдещата обществена дейност на АРЗ. Според нас тук, на събранието, трябва да се поставят от вас въпросите свързани с мястото на АРЗ в последните събития в страната. Кардиналният въпрос е - дали трябва да вземем участие и страна в ставащото на улицата и в обществото като организация, или индивидуално – всеки в политическата сила, на която е член, или симпатизира !!!

И в тази връзка необходимо ли е Събранието да упълномощи новия УС да изготви и публично да заяви нашата обществена позиция по основните въпроси за бъдещото развитие на българската нация и държава. Това е предложението на УС, което предлагаме за дискусия на настоящия форум, като очакваме вашето активно участие.

В организационен аспект, УС може да докладва на общото събрание, че към днешна дата АРЗ наброява 510 члена, в това число секциите в гр. Варна с 15 и в гр. Пловдив с 10. Освен това други 17 наши колеги живеят постоянно в провинцията, а 17 са в чужбина. През периода са приети 51 нови членове, но за съжаление през тези три години 49 наши колеги напуснаха завинаги нашите редове. В тази връзка бихме искали да отбележим, че е необходимо всички ние да положим максимум усилия за привличането на нови попълнения на членския състав. Готови сме да обсъдим всички ваши идеи и предложения, с които да се опитаме да разширим членския състав, без да нарушаваме основните правила на нашата организация. Големият и принципен въпрос продължава да бъде как АРЗ без да променя своята досегашна същност, да подмлади и разшири своя състав, за да присъства по-активно и по-ангажирано в обществения и политически живот на държавата. Същевременно би трябвало да бъдем реалисти, за да не натоварваме АРЗ с непосилни и нереални задачи като се прецени трезво, разполагаме ли с нужния за това ресурс и кадрови потенциал. Затова, според нас, резервите за разширяване на членската маса би могло да се търсят в посока на асоциираните членове – сътрудници и съмишленици, и евентуално сред членовете на нашите семейства.

През отчетния период голяма част от нашата дейност бе насочена към организирането на редица мероприятия за популяризиране на дейността на АРЗ сред българската общественост и вземане на публично отношение към теми, свързани с националната сигурност. Накратко ще упомена някои от мероприятията и изяви в тази насока през тези три години защото пълното им отразяване ще отнеме доста време, а и голяма част от вас са участници в тях:

- Конференция на тема „Стопанското разузнаване като част от бизнес-културата на 21 век” с много участници и гости, широко отразена в медиите.
- Конференция за тероризма, организирана съвместно с НАС и СОСРЗ с активно наше участие – лектори ген.Киров, полк. Кременлиев и проф.Й.Начев
- Участие на полк. Л. Михайлов в кръгла маса, организирана от Асоциацията на полицейските началници по проекта за Стратегия за национална сигурност на Р. България.
- участие на АРЗ в отбелязване годишнината на сп.Международни отношения”.
- участие в кръгла маса по националната сигурност, организирана от групата на БСП в Европарламента
- участие в кръгла маса на БСП за новите закони за спецслужбите в Пловдив.
- участие на председателя на АРЗ в заседанието при Президента за новото

законодателство за спецслужбите.

- представяне на книгата на полк.Вандов „Двубоят между българското и турското разузнаване” и статиите на полк.Бончо Асенов за книгите на Вандов и Ат.Кременлиев.
- участие на АРЗ в мероприятия на Руския културно -информационен център по случай годишнината от началото на Великата отечествена война на Съветския Съюз.

Междувременно през отчетния период редица наши колеги, като проф.Й.Начев, Ат.Кременлиев, Л.Михайлов, Г.Симеонов изнесоха лекции пред студентите от СУ и УНСС на професионална тематика. Тук трябва да отбележим, че има широко поле за сътрудничество и УС Тук трябва да отбележим, че има широко поле за сътрудничество и УС апелира към заинтересованите колеги за активно участие.

През отчетния период трябва да отбележим и медийните интервюта, чрез които АРЗ се опитваше да излезе от наложената изолация, за да обясни пред българската общественост своите позиции по основните проблеми на националната сигурност.

- 2,7 юли – Горан Симеонов пред Нова телевизия ТВ 7 по темата за шпионския скандал между Русия и САЩ
- 8 ноември - Г. Симеонов пред агенция „Фокус”
- 10 ноември – Д. Вандов пред Национална патриотична телевизия.
- Ноември – интервюта на Л. Михайлов пред в. „168 ч.” и „Над 55”. Специално бих искал да подчертая приноса на полк. Л.Михайлов в цялостната дейност на АРЗ през отчетния период и да заявя, че той определено ще ни липсва.
- 5 декември – Г. Симеонов и Й. Начев в предаване на телевизия „Скат”.
- 10 декември – интервю на П. Костадинов пред в.”168 ч.”
- 17 декември – интервю на Г. Симеонов пред агенция „Всеки ден” и пред радио К-2.
- 27 декември – Г. Симеонов пред в. Дума”.
- 28 декември – Дим. Вандов пред в. „Нова Зора”
- 5 януари 2011 г. – интервю на Д. Станков пред в. „Шоу”.
- 19 юни – Д. Вандов – гост в предаване на телевизия СКАТ и редица други.

УС счита, че тези мероприятия, участия и прояви на нашите колеги съществено са допринесли за популяризирането на нашата асоциация. Разбира се и тук има какво още да се желае особено по отношение разширяване кръга на колегите, изявяващи се в публичното пространство. Не трябва да се отминава фактът, че повечето интервюта с във в. Нова зора, Земя, Дума и разбира се тв „Скат”, което показва, че е абсолютно необходимо да се разшири обхватът на СМИ ползвани от нас. Апелираме и към всички колеги, които са имали такива участия да информират своевременно офиса на АРЗ, за да може УС да получава реална картина за нашето участие.

Другата основна насока в нашата пропагандна работа през този период бе борбата срещу т.нар. Закон за досиетата. Този закон продължава да разделя българското общество, нанасяйки поредния удар върху сътрудническия и агентурен апарат на службите. Всичко това създава ненормални условия за ефективна работа на сегашните служби за сигурност на България. На настоящия етап особено тежко се отрази отпадането на параграф 12 от въпросния закон, който запазваше действащите колеги – началници, зам.началници на отдели и сектори в НРС. Независимо от уверенията на политици и ръководството на Комисията, че ще има съобразяване със становището на Службата персонално за всеки един от колегите, на 13.03.2013 г. Комисията обяви в Интернет 24 служители на НРС и „Военна информация” за принадлежност към службите. И това става с колеги съвсем наскоро завърнали се от задгранична командировка, а някои даже и в момента зад граница. За това деяние няма и не може да има друга квалификация освен – Национално предателство. За всички нас е напълно ясно, че с продължаването на действието на този Закон освен

“тоталното отдръпване” на агентурата от нашите разузнавачи зад граница вече са заплашени животът на колегите и техните контакти и оперативни връзки. Ето защо АРЗ, НАС и СОСЗР незабавно изпратихме протестно писмо до Президента и министър-председателя с призив за налагане на мораториум върху решенията на Комисията, свързани с параграф 12 на закона за досиетата. За нас тези действия на Комисията са директно посегателство върху националната сигурност на Република България.

УС през целия период продължи борбата срещу Закона за досиетата затова, съвсем накратко бих искал да ви информирам за мероприятията, които сме организирали и в които сме участвали, в това направление :

1. Проведени срещи в Народното събрание с ръководствата на парламентарната групи на Коалиция за България и ГЕРБ, на които съвместно със Съюза на офицерите от запаса и НАС изложихме нашето становище по въпроса за националната сигурност и Закона за .досиетата.

2.Среща с кандидата за президент Ивайло Калфин по темата за външната политика, досиетата и връщането на посланици, сътрудничели на ДС.

3. На тази тема бе и проведената среща в салона на СОСЗР със С.Станишев, М.Миков и Я.Стоилов.

4. Изпратихме и съответните писма до Главния прокурор и Министъра на МВР по темата.

5. Участие в конференция на Дипломатическото дружество за закона за досиетата и отзоваването на посланиците, сътрудничели на

6. Съвместна декларация на НАС и АРЗ във връзка с досиетата на Синода.

7. Откритото писмо до Президента и министър-председателя от 18 март.2013 г.

За да завършим по темата, без да навлизаме в детайли бихме искали да отбележим поне две много съществени неща, свързани със Закона за досиетата:

= В сегашния т. нар. “политически елит” е съществувал пълен консенсус както при приемането на този антинационален Закон, така най-вече в конкретните действия за публично заклеймяване на бившите служители на българските специални служби. Независимо от появилите се напоследък плахи опити за коригиране на позицията от някои политически дейци, факт е че ДС остана в публичното пространство като един от основните виновници за всички несполуки на “прехода”, и то с единствената цел - да се прикрият истинските виновници и незаконно обогатилите се от разграбването на българската държава. И последните улични протести потвърждават , че ние продължаваме да сме „виновници” за случващото се през последните 24 години!

= Водена от вътрешнопартийни и корпоративни цели и интереси политическата класа, чрез прилагането на закона продължава да създава много сериозни пречки за ефективна дейност на специалните служби, което не само пряко вреди върху нормалното функциониране на системата за национална сигурност, но практически води до ликвидиране възможностите за работа на българските специални служби както в страната, така най-вече зад граница.

Друга основа тема в нашата работа бе активното участие на наши колеги в отразяването на двустранните отношения с Р. Турция и по-конкретно, свързана с изясняване на новата т.нар. „неоосманиска външна политика” на ислямисткото турско ръководство. Темата за Турция и нашите двустранни взаимоотношения е много голяма и УС счита, че тя трябва да е винаги приоритетно на вниманието на АРЗ. В тази връзка би трябвало специално да подчертаем политическото невежество, изразено, чрез гласуваната декларация на Народното събрание от 11.01.2012 г. по възродителния процес, в която депутатите, между другото заявяват:

„Осъждаме категорично асимилационната политика на тоталитарния комунистически режим спрямо мюсюлманското малцинство в Република България, включително и така наречения „Възродителен процес”. Приетата декларация и последващите действия на изпълнителната власт, показаха тяхната тотална

некомпетентност и липсата на национална отговорност. Във връзка с тази декларация АРЗ разпространи Отворено писмо до всички официални институции, в което се изразява нашата категорична позиция против основните постановки в нея. А на 1.03.2012 г. проведохме пресконференция, организирана съвместно с НАС, СОСЗР и други граждански организации на тема „Гражданското общество за декларацията на НС от 11 януари като антибългарски акт”.

Като много сериозен принос към темата би трябвало да посочим и двете издания, съвместно с „Нова Зора”, на книгата на полк. Д.Вандов - „Двубоят между разузнаването и контрразузнаването на България и Турция”, както и рецензиите на проф.Б.Асенов за книгата в редица печатни издания. При много широк обществен интерес книгата бе представена както в София в салона на СОСЗР така и в гр. Стара Загора и в други градове на страната.

Много сериозен принос в цялостното отразяване на тематиката за Турция имат и колегите Ст.Солаков и Л.Желев в тв „Скат”, за което УС им благодари най-сърдечно.

През отчетния период , както вече споменахме, редица наши колеги и съмишленици излязоха с публикации и интервюта, статии и книги, съдържащи както мемоарни моменти от нашата дейност в рамките на ПГУ-ДС, така и очертаващи реалните насоки на нашата дейност и което най-важно актуалните ни позиции по въпросите на националната сигурност. Тъй като УС счита тази дейност за изключително полезна за нашия действителен принос за опазване на националната сигурност на Р. България и за имиджа на АРЗ ще ми позволите на цитирам техните имена – полк.Димитър Вандов с неговите книги и с ярката му патриотична позиция по най-актуалните проблеми на нашето общество, полк. Ат.Кременлиев с професионално написаната книга и поредица от интервюта и материали в печата, .Л.Шопов с книгата му „Трети отдел” - една ярка хронология на българската външна политика на Балканите през 80-те години. Тук трябва обезателно да отдадем необходимото признание и на колегите Ив. Албански, Г.Ничев, Сл.Славов, с техните мемоарни книги. Благодарим също на колегите Д.Станков, М. Петков,П.Костадинов, Б.Чуков, проф.Й.Начев , Г.Ничев, Г.Петров, и всички останали колеги за тяхната активна, професионално ангажирана позиция в нашия печат.

В заключение по тази тема изводите на УС са, че въпреки направените сериозни и конкретни изяви и усилия по темите, най-вече, поради наложените ограничения и липсата на официална подкрепа от трите власти, негативизмът към нас, поне в медиите продължи да преобладава. Оказва се изключително трудно да се преодолее набраната инерция и да се постигат положителни резултати в публичното пространство.

През отчетния период УС на АРЗ продължи своята дейност и в рамките на деловото взаимодействие и сътрудничество със сродните професионални асоциации. В рамките на това професионално сътрудничество продължиха добрите отношения с НАС, с ББР – сп.”Сигурност”, с Национален антитерористичен и антикриминален форум” и други НПО. УС на АРЗ счита, че това партньорство трябва да има стратегически характер, като се търсят неговите най-ефективни организационни форми, като преди всичко да се наблегне на съвместните публични изяви и мероприятия.

През отчетния период АРЗ продължи да бъде колективен член на СОСЗР, с който провеждаме и реализираме полезно и делово сътрудничество и съвместни инициативи. Искаме с благодарност да отбележим съдействието и подкрепата, която получаваме от страна и на настоящето ръководство на СОСЗР и специално на неговия председател ген. Ст.Топалов при осъществяването на редица наши мероприятия. Като благодари на нашия колега Ив.Григоров за дейността му по осъществяване на сътрудничеството, УС счита, че има условия за по-активно участие на членовете на нашата Асоциация.

Преди три години бе създаден Бизнес клуб „Интелект”, в който членуват една

част от нашите колеги, активни в деловата сфера. Клубът провежда регулярни сбирки и оказва ежегоден финансов принос при подпомагане социалната дейност на АРЗ, за което най-сърдечно благодарим. Пожелаваме успешна бъдеща дейност на колегите.

Основната ни цел в настоящия доклад, освен отчета за нашата дейност, бе и да поставим на Вашето внимание онези конкретни проблеми, стоящи пред АРЗ в нейната непосредствена дейност. Един отчетен доклад би бил непълен ако в него отсъстват елементите на критика и самокритика, но го правим не заради самото им формално присъствие, а в много по-голяма степен като препоръки за работата на новия УС. Затова само ще маркирам проблемите, за да може настоящето събрание да ги развие, а бъдещият УС да ги осмисли и приложи в дейността си. Преди всичко става дума за недостатъци, свързани с обществената дейност на АРЗ. Какво се има предвид?

= УС все още не може да намери най-адекватните способности и форми на участие, роля и влияние в обществения живот. С декларации или становища, с пресконференции или съвместни мероприятия с НПО и изпълнителната власт? Все въпроси които чакат своя отговор.

= Определено изоставане в модерните средства за общуване с българското общество и в тази връзка трябва да подчертаем належащата необходимост от превръщане на офиса в медиен ретранслатор на идеите на АРЗ, в основен координатор на общуването ни с медиите. Трябва да направим опит да се включим активно в Мрежата, да влезем в 21 век. Иначе сме обречени на по-нататъшна изолация.

Това са една част от проблемите, чието решаване не търпи отлагане и на които се надяваме да получим полезни отговори и препоръки от вас. И все пак най-важната ни препоръка към новия УС е да съумее да въведе система за по-широко и активно участие на много повече членове в дейността на АРЗ. Само Председателят и отделните членове на УС не могат да осигурят активна обществено-политическа дейност на Асоциацията. В тази насока препоръчваме създаването на профилирани комисии, които да включват широк кръг от колеги, готови за регулярна публична изява по съответната проблематика. И всичко това съчетано с осъвременяване на способите и средствата за комуникация със СМИ и Интернет, чрез активната дейност на офиса на АРЗ.

Накрая бих искал да завърша с въпроса за цялостната роля и място на АРЗ в българското общество. Мнението на УС е, че АРЗ се оформи като една организация с ясно определени социални функции - да осигурява финансова и социална помощ и подкрепа на своите членове, като същевременно бъде онзи професионален коректив, необходим в изработването на националната доктрина за сигурност и в изграждането на ефективни специални служби. Ние трябва да бъдем Асоциация на българските разузнавачи, която със своето значимо обществено присъствие и функции ще обясни и защити историческия принос и роля на българското разузнаване в защита на националната сигурност на Република България.